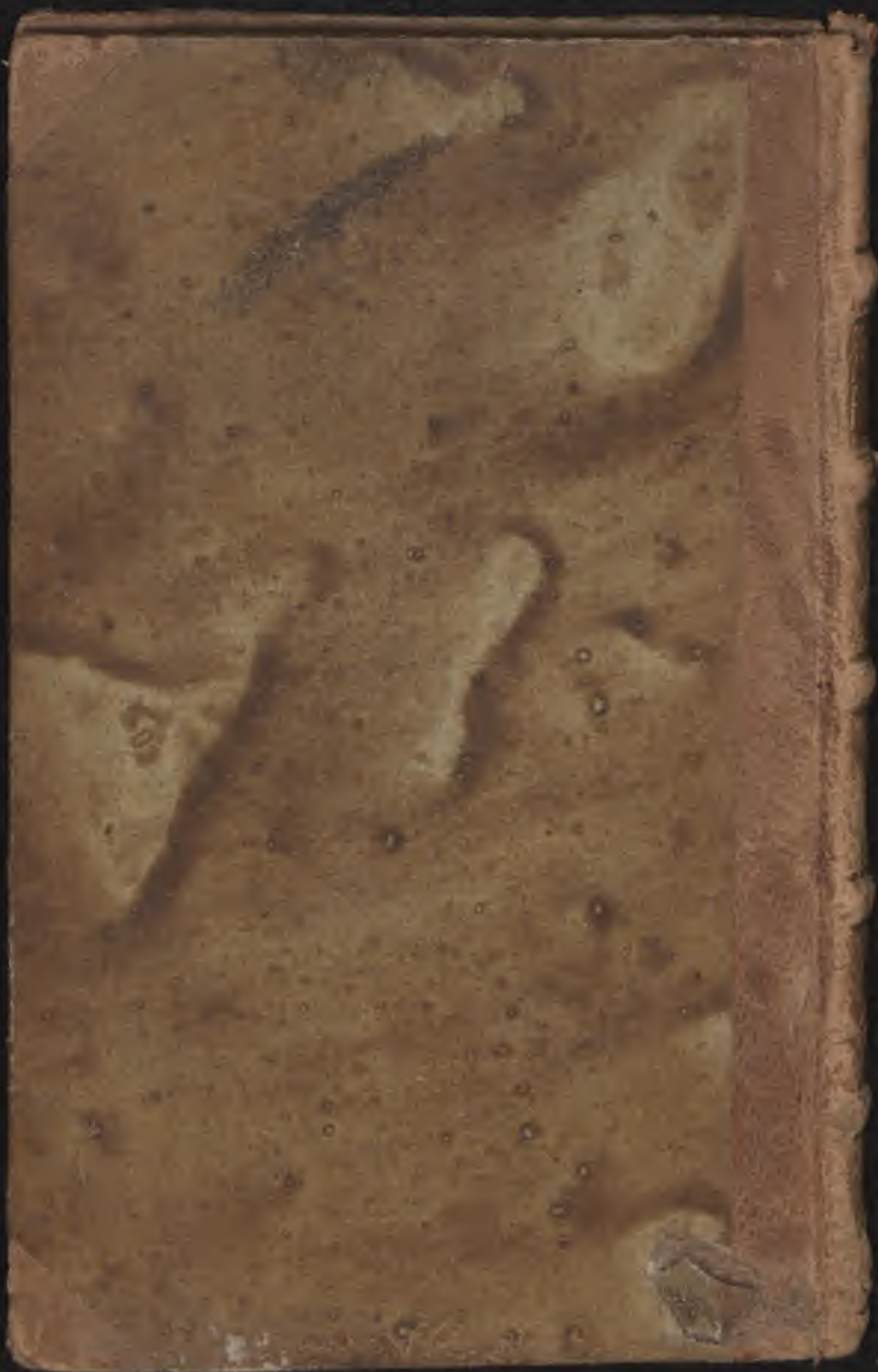

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1416 8° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1416 8° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1416 8° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1416 8° copy 1

53, - 63.

DA BOX

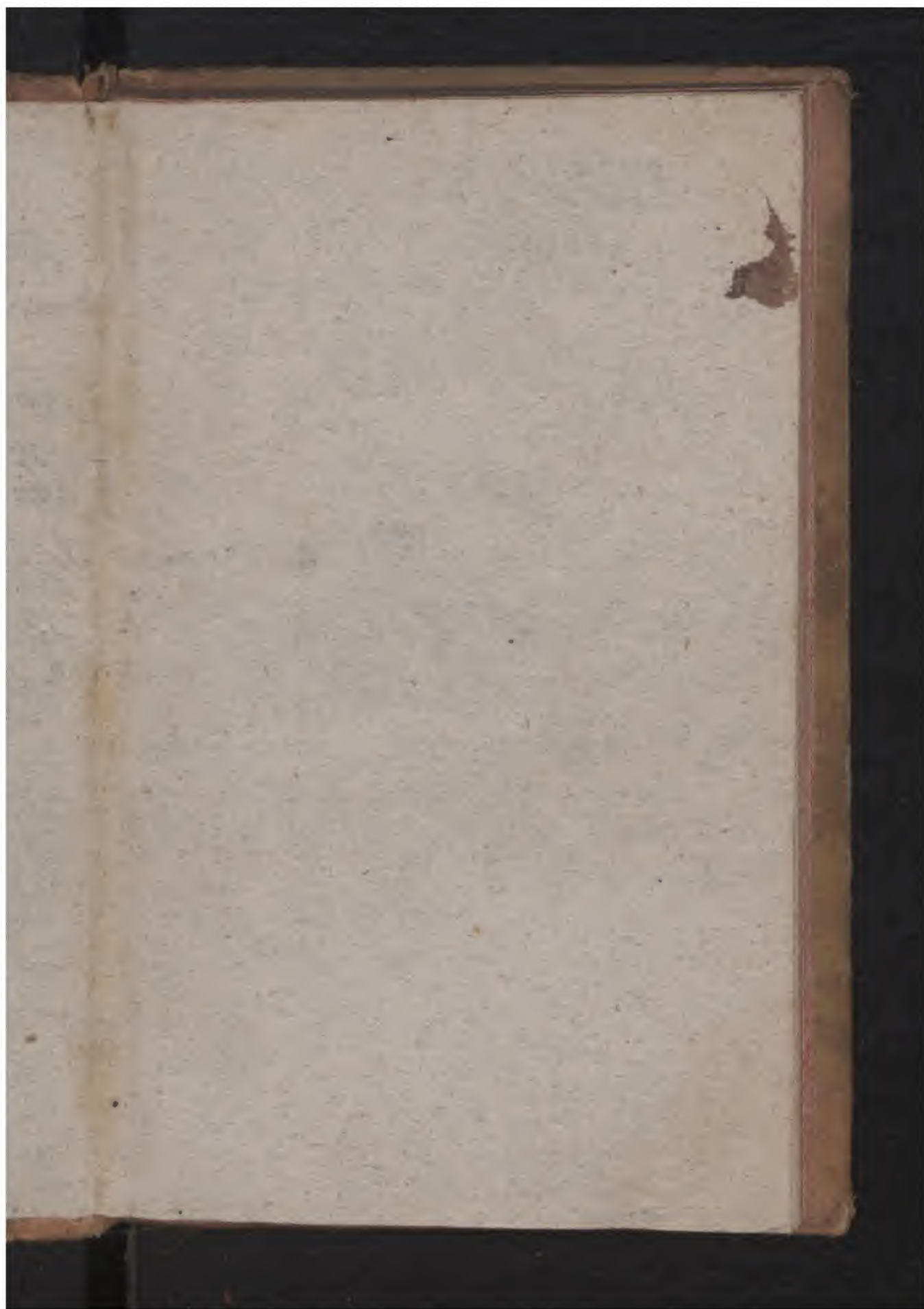
LN 1416

ex. 1

M

IC
SA

IOAN. GEORGII
SADOLINI VIBERGII,
P. L. PIARVM MEDI-
TATIONVM
LIBER.

HAFNIAE,
Impressit Laurentius Be-
neditus.

I S 8 L.

IOHAN GEORGII

ADUOCATVS PNBESVS

ET PNBESVS

IN PNBESVS

1611

HATVIA

IN PNBESVS

O

am

E

ni

Be

illu

hu

me

U

sun

con

dis

ORNATISSIMO ATQVE^{2.}
amplissimo viro, M. Iohannj Lagonio,
Episcopo Ripensi, omni reuerentia dignis-
simo: Domino & amico suo
perpetua fide co-
lendo,

IOAN. GEORGIUS SADO-
linus Vibergius,
S. D.

VERA ET IMMOTA, DO-
mine Episcope, & idem tu
amicorum dilectissime, sen-
tentia est filij DEI, Domi-
ni nostri IESV CHRISTI, dicentis:
Beati qui audiunt verbum DEI, &
illud custodiunt. Nam cum autor dicti
huius sit ipsa veritas & veritatis lu-
men, pronuntiatum quoq; ipsius verum
& infallibile esse indicamus. Quod ip-
sum multis scripturae sacrae testimonijs
comprobari potest: quibus enumeran-
dis dies potius deficeret, quam recita-
tionis

A 2

EPISTOLA.

tionis labor & industria. Quibus meditationibus dum in medijs calamitatibus me reficerem, effectum est vt hic liber mihi conscriberetur, quem ab isto euentu Piarum meditationum librum appellauī. Hinc si quid vtilitatis ad bonas mentes dimanabit, est quòd gratias agam DEO & seruatori nostro IESV CHRISTO, cuius precioso sanguine nos miseri homines ab omnibus maculis & iniquitatibus nostris emundati sumus. Etenim nihil magis exopto quàm vt per studia mea Ecclesia Christi ornetur, & rudiores in pietate & bonis moribus erudiantur. Cæterum cogitanti mihi, cui potissimùm amico ac patrono has meditationes dedicarem, tu mihi primus, vir optime, in mentem venisti, cuius pietatem, doctrinam, fidem & integritatem à teneris vnguiculis publicè pariter & priuatim sensi, vidi & plane cog-

nè cognoui. Qua de re frequenter cum amicis nostris cōmunibus disserere soleo: inter quos est vir doctrina, virtute, rerum usu & honorū dignitate excellens, D. Iohannes Franciscus Ripensis, Medicinæ Doctor, & idem in Academia nostra philosophiæ professor egregius. Qui cum in exteris nationibus, tibi pariter & mihi, fuerit ob communia Musarum studia familiarissimus, veterem amicitiam quibus potest officijs colit, tuetur & veneratur: illudq; à Platone præclare scriptum diligenter obseruat, Non nobis solū nati sumus: ortusq; nostri partem patria vendicat, partem amici. Nosti & fratrem meum, D. Iacobum Georgium Sadolinum Vibergium, Verbi diuini in Insula Daniæ Langlandia præconem: Cum quo dū hac hyeme commorarer, de humanitatis tuæ officijs penè innumerabilibus, non parū

EPISTOLA.

sum collocutus. Nec Laurentij Benedi-
 dictj nomen tibi est obscurum, qui cum
 scientiæ Typographicæ sit artifex in-
 signis, virtutem quoq; amat & sectatur.
 Hic postquam tua in se merita mihi enu-
 meraſſet, & Oeconomiae tuæ statum com-
 mendaſſet, effectum est, ut qui quon-
 dā erga te conceptus sit amor, idem no-
 ui quasi luminis accessione illustrior
 redderetur. Quæ omnia & singula ideò
 annotanda duxi, ut intelligeres me
 non privato affectu, sed bonorum
 consilio amicorum huius libri mei edi-
 tionem exornasse. Mentis enim bo-
 næ est, amicorum fidem & diligentiam
 agnoscere: Ingenij verò pudoris, per
 quos proficeris, profiteri. Hunc itaq;
 Piarum meditationum librum, hone-
 stissimo tuo nomini sacrum, benignè ac-
 cipe, & res meas tibi curæ & cordj esse
 permitte, qui in omnes humanissimus
 esse

EPISTOLA.

4.

esse consueuisti. Quæ tua virtus eò
clarior erit, quò arctior apud te sit fu-
tura communis quasi legis & humane
conditionis recordatio. Filium DEI,
CHRISTVM SERVATOREM toto
pectore oro, vt te, Ecclesiamq; tuam do-
mesticam gubernet & tueatur. Viros
doctos, qui apud te sunt, meo nomine
saluere iube: nominatim verò meos, ex
Hegelys familia, consanguineos, quos
noſti pro salute patriæ & ciuium suorū
incolumitate sollicitos eſſe. Iterum atq;
iterum vale, Ordinis noſtri literarij
decus & gloria. Hafniæ Non:

April: Anno Do.

minj

I 5 8 I.

A4

EPI.

LIBER PIARVM

EPIGRAMMA.

*Non equidem in toto est iucundior Orbe voluptas,
Dulcia quàm veri discere verba DEI.
Corpus enim vt Medicina iuuat, sic dogmata sacra
Instillant animis gaudia sancta pijs.
Hinc fluit æternum nectar, potusq; perennis,
Vitaq; cum superis continuanda bonis.
Hoc igitur munus iuuenesq; senesq; probate:
Dumq; licet, dignas condite mentis opes.
Nam citò transibit vanissima gloria Mundj:
Intemerata DEI nomina semper erunt.*

IOAN.

MEDITATIONVM. 5.
IOAN. GEORGII
SADOLINI VIBERGII,
P. L. PIARVM MEDI-
TATIONVM
LIBER.

AD LECTOREM.

*Dum studio sacras sacro res, optime lector,
Tractamus, pura concipe mente DEVM.
Mente DEVM pura qui concipit, ille profecto
Posthabitis nugis seria sacra probat.*

CATECHISMVS, SIVE
CHRISTIANÆ RELIGI-
ONIS ELEMEN-
TA.

Dogmatis ætherij diuina elementa recludo:
*Aures ô cupidas arrige, parue puer.
Disce lubens quæ sit via veræ rectæ salutis:
Disce DEI viui Verba verenda sequi.
Qui reliquas miro studio complectitur artes,
Nec sua cœlesti pectora luce fouet:
Ebrius hic fertur vana dulcedine rerum,
Donec in exitium præcipitandus eat.
Cyclopem Siculum sic ampla lagena fefellit
Replentem sapido guttura vasta mero:*

A 5

Vnde

LIBER PIARVM

Vnde per insultum versuti lusus Ulyssis,
Luminis & visus commoditate caret.
Dumq; ruit tenebris iam circumfusus opacis,
Et querula syluas aruaq; voce replet :
Abstulit ipse iocos, atq; abstulit ipse cachinnos,
Pulsatus sannis scommatibusq; vaftris.
Hei mihi, quàm multis erroribus ille rotatur,
Æterni quem non lux iuuat alta DEI.
Ergò pios monitus, puer ô dilecte, capesse :
Et tua per legis lumina corda rege.
Tum quoq; fide DEO, votisq; insiste pudicis :
Et studio recto cætera sacra proba.
Grata DEO res est mens candida, linguaq; sancta,
Atq; utranq; decens quod comitatur opus.
In primis summi perpende statuta Parentis,
Quæ proprio magnus prodidit ore DEVS.
In tabulis digito Domini signata duabus,
Hæc eadem Moses hac ratione tulit.
Ægypti qui te seruili è carcere duxi,
Ipse ego sum Dominus, sum DEVS ipse tuus.
Ante meam faciem ne numina vana subinfer :
Numina, Diuorum quæ malè nomen habent.
Sculptile ne facito, nec tu simulacra parato
Quæ tenet aut cælum, terra uè, quæ uè fretum.
Hæc nec adorato, nec cultu efferre studeto,
Mandati assertor qui cupis esse mej
Nanq; DEVS, Dominus, Zelotes, fortis & acer,
Castigo veterum facta proterua patrum.
Castigo

MEDITATIONVM.

6.

Castigo natos, & qui nascuntur ab illis,
 Et reprimo cunctos quos odiosus ego.
 Vindice me, quoties iustam feror acer in iram,
 Tertia concutitur quartaq; progenies.
 At per mille gradus illorum protego stirpem,
 Mente verecunda qui mea iussa colunt.
 Per Domini nomen fera ne periuria nocte:
 Blasphemam linguam poena seuera manet.
 Sabbata sanctificans festiua luce quiesce:
 In curis bis tres sufficit ire dies.
 Septima sacra DEO soli tribuenda putato,
 Illa ministerio non satis apta tuo.
 Temporibus sacris curam intermitte profanam,
 Inq; pijs studijs sit tua tota domus.
 Omnipotens Dominus fecit sex cuncta diebus,
 Quae totum caelum, totus & Orbis habet.
 Septima lux illum placide requiescere vidit,
 Vnde creatori est sanctificata DEO.
 Dilectos merito venerare fauore parentes,
 Vt veniant vitae tempora lata tuae.
 Humanum, ferus ingenio, ne funde cruorem:
 Pura tibi sit mens, sit tibi pura manus.
 Effuge adulterium, vetitaq; libidinis ausus:
 Spiritus in casto pectore castus aget.
 Quisquè suum teneat, fraus & dolus omnis abesto:
 Fures ne tolera, furta nec ulla patra.
 Ledere nec quenquam mendaci voce labora:
 Cum potis es iuste quemquè iuuare, iuua.

Quas

LIBER PIARVM

Quas alius pacto sibi quouis possidet ædes,
Has desiderio ne tibi quære malo.
Nec sociam alterius, neu seruos, néue puellas,
Néue alias vlllo res tibi posce dolo.
Sedulus hæc rigidi perpende statuta Tonantis,
Teq; illa trutina sæpè probare stude.
Eheu me miserum : Viciatus origine prima,
Crimina naturæ sentio tetra meæ.
Diuinæ terret fera me sententia legis :
Terret me iusti vox animosa DEI.
Hei mihi, quid faciã? quò me nunc deniquè vertã?
Ante oculos video Tartara dira meos.
Te, mea mens, releua : Cedat dubitatio cæca :
Pharmaca sunt morbo grata parata tuo.
Contriuit Satanam furiosum, nobile semen
Filius ille DEI, Virginis ille puer.
Per CHRISTVM Iesum supremo nempè parentj
Vera fides hominem conciliare potest.
Quæ fidej verò rectæ confessio fertur,
Mililibus Christi tessera dicta venit.
Ipsa etiam niueo fulgens Ecclesia vultu,
Tam sacra diuino pectore signa gerit.
Tu quoq; fac animo puro linguâq; sonante,
Parue puer, mecum talia verba legas.
Spes mea fixa DEO est patri, qui cuncta gubernans
Inuicta monstrat cœlica sceptrâ manu.
Qui roseis nitidum stellis ornauit Olympum,
Addidit & terræ flumina, stagna, freta.
In Chri-

MEDITATIONVM. 7.

*In Christum IESVM fiducia nostra recumbit,
 Qui Patris æterni Filius vnus adest.
 Quem Maria è sancto conceptum Flamme mater,
 In lucem salua Virginitate tulit.
 Præsida qui passus tormentum immane Pilato,
 Victima pro nobis in cruce factus erat.
 Exhalans animam lumen vitale reliquit:
 Et tumulo exangui frigida membra dedit.
 In Stygium victor se transtulit inchythus Orcum,
 Quà scelus & dæmon, morsq; profunda sedent.
 Tertia cùm lætos vultus aurora reduxit,
 In lucem redijt filius ille D E I,
 Stelliferam, terras linquens, remeauit in aulam:
 Æterni ad dextram confidet ille patris.
 Inde reuersurus, viuos functosq; sepulcro
 Qui sistet iudex ante tribunal, erit.
 Qui Patris & Nat; procedit Spiritus ore,
 Hunc etiam veneror non titubante fide:
 Per cuius placidum florens Ecclesia numen,
 Membra fouet pura candidiora nine.
 Tetra remittuntur nobis duce crimina Christo,
 Quo mediante minax tollitur ira D E I.
 Principis aduentu summi caro nostra resurget:
 Et repetet massam mens animosa suam.
 Tunc, censore D E I Nato, ruet impia turba:
 Cœtib; electis vita perennis erit.
 Ista est vera fides, ista ancora certa salutis:
 Ista est militibus tessera fida pijs:*

Quam

LIBER PIARVM

Quam qui non seruat, proh quātis voluitur undis?
Quàm citò Tartarijs hostibus obijcitur?
Quàm citò turbatur deceptus fraudibus atris?
Quàm ruit ille dolis, quàm ruit ille minis?
Cepta fides vano ne fiat mortua corde,
Passibus hoc æquis carpe libenter iter.
Pectore contrito vitæ delicta fatère:
Fide DEO, affectus & moderâre tuos.
Cumq; parùm valeat nostrorum cura laborum,
Ni DEVS auxilium consiliūq; ferat:
Addictus Christo mediatoriq; duciq;
Diuinis precibus sollicitato Patrem.
Christus enim Orandi formam præscripsit honestam,
Quam tali expressit nostra Camæna modo.
Summe Pater, celsam cui præbent æthera sedem:
Sit sanctum toto nomen in Orbe tuum.
Adueniatq; tuum regnum, Rex optime Regum:
Dedita sint Verbo pectora nostra tuo.
Inter mortales rata sit tua sancta voluntas,
Ætheria veluti dicitur esse domo.
Mentes & pariter tu corpora pascito nostra,
Et famulis dona grata alimenta tuis.
Peccatum nostrum placidè delere memento,
Ergà alios veluti turba modesta sumus.
Nec sine nos unquàm tentatio noxia fallat,
Nos ne premat Stygij fraus scelerata ducis.
Cumq; sit haud paucis hæc prægnans vita periclis,
Nos, precor, à cunctis exonerato malis.

Isto

Isto

Idf

Æo

Per

Occ

No

En

Ac

Voc

Cor

Ha

Ha

Et

Or

MEDITATIONVM.

8.

*Isto sapè modo Cœlestem accede Parentem ,
 O puer, & venient omnia lata tibi.
 Id fore promittit diuini pagina libri :
 Comprobat hoc ipsum Filius ipse DEI.
 Æolijs hæc ne ventis sacra dicta ferantur,
 Quàm benè nostram augent inclyta signa fidem.
 Per signum externum sese DEVS inserit ipsis
 Cœtibus electis, pectoribusq; probis.
 Occurrunt primùm sacræ mysteria Cœnæ :
 Tam celebris verò quem fugit historia ?
 Nocte sub obscura, quâ proditione nefanda
 Traditus infesto Christus ab hoste fuit :
 En, puris capiens manibus Cerealìa dona,
 Dilecto soluit vota precesq; Patri.
 Acceptum panem digitis in frustula fregit :
 Discipulisq; suis hæc alimenta dedit.
 Vocibus his vsus, quod do præsumite, dixit :
 Sumite, nam tales conuenit esse dapes.
 Corpus id esse meum, fido vos corde tenete,
 Pro genere humano quod datur, ecce, neci.
 Hanc Cœnam quoties estis gustare parati,
 Voluite quæ de me commemorare decet.
 Hanc ubi discipulis escam sub pane dedisset,
 Assumit calicem, vota q; sancta facit.
 Et cùm deuoto dixisset pectore grates ,
 Illa suis socijs pocla tenenda dedit.
 Oreq; mansueto suauissima verba locutus,
 Hoc vobis gratum sumite munus, ait.*

Hinc

LIBER PIARVM

Hinc bibite unanimēs, & noscite nobile munus :
Hic sanguis verè est, quem cruce fundo, meus.
Cuius præsidio delentur crimina vestra,
Vestraq; mens verè purificata viget.
Hunc calicem quoties estis libare paratj,
Officium hoc in vos, concelebrate, meum.
Hoc pacto instituit Christus sacram ipse Synaxin :
Fœlix qui dignè munera tanta capit.
Fœlix hic, inquam : sed & idem iure beatus,
Qui baptizatus dogma salutis amat.
Victor enim Christus Cœli ascensurus in aulam,
Dixit Apostolico talia verba choro.
Ite mei socij, totum vos ite per Orbem,
Atq; Euangelij pandite dona mej.
Baptizate omnes gentes in nomine sancto
Et Patris, & Nati, Flaminis atq; sacri.
Quippè reuelatum digno qui pectore verbum
Suscipiat, monitis credat & usquè meis :
Nec fugiat claram puri baptismatis undam,
Hic fulgens nostri regni habitator erit.
Vos autem, ô socij, quos recreo flamine sancto,
Huc agite, en vobis Spiritus ille datur.
Vos etiam quorum peccata remittitis, illi
In cœlo statuunt ipsa remissa sibi.
Quæ constringetis, constricta piacula sunt,
Quæ patet æternæ Regia celsa domus.
Ista serenato, Christus DEVS edidit ore,
Quæ pater ætheria summus ab arce probat.

Huc

Huc

Et ti

Vade

Fœli

Opti

D

Men

Si me

Dule

Q

Susce

Quid

Si til

Sed q

Hoc

Et de

Sit L

MEDITATIONVM.

9.

*Huc igitur properans, Patrem cole, dilige Natum,
Muneraq̃, æterni Flaminis æqua cape.
Et tibi ne desis, specioso tramite vadens
Per methodum rectam ferq̃, referq̃, pedes.
Vade puer, quid te mundus remoretur iniquus?
Voce sui Nati te Pater, ecce, vocat.
Felix qui vocem Christi sectatur amatq̃,
Officiumq̃, suum cum pietate facit.
Optimus est etenim fidei thesaurus amœna,
Frugiferis studiis glorificare DEVM.*

CARMEN EXHORTATORIUM.

Dogmata pauca tibi tradam, dulcissime filij:
Mentem adhibe letam: paucis, quæ sentio, dicam.
Si mea composito seruabis pectore verba,
Dulcia traduces optatæ tempora vitæ.
Quicquid es acturus, verum fac Numen adores:
Suscipit omnipotens Dominus pia vota bonorum.
Quid vigiles prosunt curæ grandesq̃, labores,
Si tibi neglectus DEVS impedit omnia cœpta?
Ille DEVS verus, non quem nos fingimus ipsi,
Sed qui per Verbum toti se prodidit Orbi:
Hoc verbum Moses, Psalmographus atq̃, Prophetæ,
Et demùm Christus, Christi & sonuere ministri.
Ne frustra iures: Vbi rectus postulat usus,
Sit DEVS ipse tuæ fidei fons, primaq̃, meta.

B

Hei

LIBER PIARVM

Hei mihi, qui vafra calat periuria fraude,
Ipsū magna DEI sceleratū conteret ira.

Sacra para precibus castis, votisq; pudicis:
Hos vitulos, hæc thura, DEI benè ponis ad aras.
Conueniet sanctis quoties Ecclesia templis,
Fac tua dilectum decoret præsentia cætum.

Qui benè saluifico didicisti fidere Christo,
Inter mortales rectè quoq; viuere disce.
Illa est æterno pietas gratissima Regi,
Humano generi quæ commoda plurima præstat.

Res age te dignas, & honesto exurge labore:
Ocium enim Satanae puluinar dicitur esse:
Perdidit Ægyptum torpens ignauia vitæ
Dum studium fugitat pulcrum curamq; laborum.

Dilige maiores, æquales atq; minores,
Quaq; potes cunctos ratione iuuare, iuuato:
Ante alios autem caros reuerere parentes,
A quibus exortus vitæ primordia ducis,
Cedendum est senibus, decorādāq; grandior ætas,
Quod monet Entellus pulsans versansq; Dareta.
Te magis alliciet candor tuus, & tua fama,
Vt tibi sit curæ virtus grauitasq; senilis.

Irritare autem dictis factis ve caueto
Quos melior virtus maiorq; potentia munit:
Causa quippè cades spe defraudatus inani,
Et referes risum naso excipiendus adunco.

Debita solue pijs doctoribus atq; magistris,
Præsidio quorum poteris sapientior esse.

Qui

Qui p
Ingra
Corde
Candi
Semin
Nec
Qui n
Susti
Nam
Noue
Omni
Non
Cordi
Credi
Assu
Iusti
Omni
Past
Qua
Cont
Hos

MEDITATIONVM.

10.

Qui praeceptores verbis traducit ineptis,
Ingratum spurium prodit se corde feroci,

Quae bona conatu recto percepta, fideli
Corde tenes, alios pulso liuore doceto:

Candidulis animis sua praebet munera Pallas,
Semina doctrinae latum ut spargantur in Orbem.

Plurima percipies proprio, studiose, labore:
Nec minor est virtus alios audire docentes.

Qui neutrum curat, sed inertem ducere vitam
Sustinet, hic nullum prognatus fertur in usum.

Elige quos virtus decorat formosa sodales:
Nam socij prauj sunt praesentissima pestis.
Noueris hos, illos verò prudenter amato:

Omnibus ex aequo iungi, dementia caeca est.

Vt mores hominū nunc sunt, sapientia summa est,
Non temerè cuiquam confidere: Fidere nulli,
Cordis inhumani est, animi sed prorsus inepti
Credere se cunctis quos offert mobilis aura.

Munere seduci caueas, nec vendere leges
Assuescas precio, nec iura fauoribus ornes:
Iustus enim Domini est oculus, nec fallitur vnquā
Omnia qui solus cordis penetralia lustrat.

Rectores populi, quibus est respublica curae,
Pastoresq; gregis sancti reucrenter honora:
Qua ratione valet corpus, si caetera membra
Contemerant dignum capitis cordisq; decorem?

Quis Deus & virtus meritā dedit alta coronā,
Hos quoq; tu nūc dignos reputabis amore.

B 2

Quid

LIBER PIARVM

Quid te liuor edet? quos serpens iste perurit,
Ad Phlegethontis aquas iter his mors sternit amara.

Deriuare caue in vicinum tristia damna:

Si potes, auertas. Homines qui lædere gaudet,
Pessimus ipse sibi est: & in ipsum sæpè redundant
Artificem, quæcunq; manus struxere dolosæ.

Innocuas prohibeto manus à cæde cruenta:

Crudeles animi furijs agitantur & igne
Daemonis horrendi: qui sese sanguine fædant
Humano, celeri lapsu voluuntur in Orcum.

Hostibus obiectus, contendito viribus æquis:

Naturæ leges vitam defendere suadent.
Qui non, quandò potest, hostes auertere curat,
Hunc sua in exitium præsens ignauia tradit.

Pro patria pugnans dare terga probrosa caueto:

Nanq; mori est melius, turpem quàm viuere vitam.
Leges atq; greges & haras arasq; tuèri
Armis, consilio, studio, virtute, decorum est.

Belligeras acies doctè disponere, magna est

Ars, atq; ingenij generosi nobile signum:
Sed pugnare loco digno, est heroica virtus,
Exemploq; alios in prælia iusta cière.

Moribus optatis vitam decorato modestam:

Ingenij dotes petulans lasciuia fædat.
In primis oculos cohibere memento vagantes:
Supplicium visus tulit Autonoëius heros.

Iucundam sociam vitæ mortisq; foueto,

Vt videas casti dulcissima pignora lecti.

Arti-

MEDITATIONVM.

11.

*Artibus & cultis dilectos imbue natos,
Assuescantq; DEVM primo cum lacte timere.*

Irati pelagi fremitus tristissima res est:

Lata tamen, si tu muliebrem respicis iram.

O bene fœlicem, cui fida & fertilis vxor

Contigit: à superis siquidem datur illa voluptas.

Cum generis stirpem, proauos atauosq; superbo

Ore crepant alij: claro licet ortus Achille

Esse, tu titulos prudenter comprime vanos:

Sola etenim virtus tribuit nomenq; genusq;.

Aurea libertas tibi si concessa Parentis

Munere supremi, scuis ne redde Tyrannis

Temet mancipium: Sin versa sorte priori

Ius tibi diripitur, vicij seruare caueto.

Pauper es & tenuis? spe tristia damna leuato.

Diu es & excellens? fortunæ fidere noli.

Qui DEVS est, & regna tenet cœlestia, CHR Istus,

Deicere illustres, humilesq; extollere nouit.

Si fortuna tuis votis aspirat amica,

Turgiduli fastus caueas implerier aura:

Sin tonat, & grauius te pulsat iniqua procellis,

Fide DEO, & duro noli succumbere fato.

Quid malè te crucies veluti Telamonius Ajax

Theſalici arma ducis concedere iussus Vlyſſi?

Fortior affectus proprios qui vincere nouit,

Quàm quicunq; alios didicit prosternere ferro.

Nec tu multa vora, temet nec rumpe bibendo:

Luxuria, tetrum est, turpi se velle necare.

B3

Fune-

LIBER PIARVM

*Funera multa Ceres, dat funera multa Lyæus,
Funera multa infert Venus insatiabilis Orco.*

*Ebrietas deforme malum, turpissima pestis,
Ingens multorum viciorum procreat agmen:
Cui si te dedas monstro, delirus & amens
Fias: nam nulla compestitur Ebrius arte.*

*Despice lurcones, & edaces effuge ventres,
Qui cupis Aoniæ pars esse benigna coronæ.
Escas nec laceres violenter more canino:
Quippè homines gestus commendat honestus edendi.
Vina sitim extinguat: doctis gradus ille probatur.
Liberior Bacchus curas expellit amaras:
Heluones verò fuge, namq; heluatio mentem
Præcipitat, creat & rixas, & corpora perdit.*

*Dulcia non semper quæres ac mollia lingua:
Nā stomachū quoq; tetra iuvāt absynthia: quid quòd
Crebra animis noceant non cautis gaudia? fortes
Robustosq; viros labor efficit, artis & usus.*

*Æqua tibi sit mens, hominē nec decipe quenquam:
Quodq; tibi nolis fieri, nulli improbus infer.
Iusticiam DEVS æternus mandat amandam,
Ipseq; non alia potius placatur acerra.*

*Nulla aconita nocent adeò ut scelerata venena
Peccati impuri: tu, qui sapis, eijce pestem.
Tutius est undis & abyssò mergier alta,
Quàm nimium squallens viciorum intrare sepulcrū.*

*Sint procul à nobis usuræ, furta, rapinæ:
Sapè etenim maius gignunt lucra improba damnum.*

Mor-

Mortales sed cur cæci furta atq; rapinas
Ceu crimen damnant, usuram ut numen adorant?

Magnificos inter fures, qui nomen honorant
Usura, tenuesq; parant suspendere fures,
Ne sit grata tibi mora: nam sunt noxia turba,
Exuguntq; homines ficta sub imagine recti.

Ob leue delictum rixas committere noli:
Multa etenim hoc æuo faciasq; ferasq; necesse est.

Quod verò lædit mortales, ferre recusa:

Ipseq; si pecces, censor tuus esse memento.

Vnius ob noxam pereunt sæpè integra regna
Peste, fame, & gladio: tu verò prouidus esto,
Ne facias quicquam, quod Numinis excitet iram:
Ira DEI siquidem nimis intolerabilis est res.

Diuitijs partis studeas fœliciter uti:

Nam fortuna viros frugales ornat amatq;.

Non Acolastus eris, non Euclio, si modus adsit

Omnibus in rebus, metasq; sequaris honestas.

Diuini seruis verbi, Christi q; ministris

Consilijs, opibus, fructu, succurre libenter.

Sanam qui tradit doctrinam, dignus habetur

Cui præstetur honos, reuerentia, victus, amictus.

Largâ pande manû: Christi nec neglige membra

Captiuos, ægros, viduas, lapsos & egentes:

Præcipuè curare scholas decet, vnde iuuentus

Erudienda DEVM discet moresq; modestos.

Doctiloquos vates tibi conciliare labora,

A quibus accipies nomen famamq; perennem.

LIBER PIARVM

Concutit & muros & turres longa vetustas :
Sola manet virtus monumenta q̃ fulgida vatum.

Lique malos, mens his nō grata est: fœdat Aëllō
Vngue, luto, rostro, quæ splendida munera dantur.
Quod meritum præstas ingratīs, protinūs illud
In tenui vento liquidoq̃, in flumine pingunt.

9 Infamam alterius mendacia spargere noli :
Mendaces siquidem linguas manet ultio certa
Irascente DEO : nec scua Calumnia regnum
Obtinet æternum, DEVS est si iustus & æquus.

Sermones vita fœdos & dicta nefanda :
Turpia quæ factu, sunt hæc quoq̃ turpia dictu.
Absit ab ore tuo reprobæ petulantia vocis :
Vir bonus & sapiens linguæ moderatur habenas.

Affectus ratione doma, nec inania vota
Volve animo, rerum fatuo detentus amore.
Quicquid ages, Vitæ normam proponito Christum :
Sic tibi non deerit mitis fortuna Deusq̃.

Debile si mæsto corpus languore prematur,
Naturæ cultæ Medicina conuenit uti :
Sin animam lædit morbus lacrymabilis ægram,
Doctrina ex Christi cœlestem quære medelam.

Mens tibi cūtitubat (quis semper sanus?) amico
Christi mandato prudens pete mystica sacra,
Ne peccatorum lethali percitus ictu,
Corporis atq̃ animæ facias miserabile damnum.

Linea cūm fuerit transacta nouissima vitæ,
Et tibi summa dies languentes claudet ocellos,

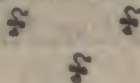
Trade

MEDITATIONVM.

13.

*Trade lubens animam Christo, requiemq, capeſſe
Extremam, placida fatorum lege ſolutus.*

*Corporis humani compago quandò reſurget
Clarificata DEO, tunc tu quoq, mente reſumpta
Egredieris humo gelida ſplendensq, potensq,
Æterna ſuperùm deinceps victurus in aula.*

ORATIONCVLÆ ELE-
GANTES, EX BIBLICIS

*ſcriptis concin-
nata.*

MOSES PRO POPVLO

orans, Exod : 32.

TE rogo ſumme DEVS, teq, obſecro fide Patrone,
Pectoris excipias anxia vota mej.

Peccauit populus, peccata grauiſſima fecit :

Conſtituit ſiquidem numina falſa ſibi.

Auro (vah facinus, vah deteſtabile crimen)

Conflatos ſtulti conſtituère deos.

O dimitte illis cæcam, DEVS optime, noxam :

Et flammæ iræ fac moderère tuæ.

B 5

Quòd

LIBER PIARVM

Quòd si non facies, me dele prorsus ab illa,
Dextera descripsit quem tua sancta, libro.
Nec memor esto mej, toto nisi corde dolentem
Suscipias populum progeniemq, tuam.

ARON ET MOSES ORAN-
tes pro Plebe, Num. 16.

Spirituum princeps, Deus ô fortissime diuûm,
Quem summum agnoscit terra polusq, patrem:
Num peccante uno, rigidam commotus in iram,
Omnibus ex æquo trux inimicus eris?
Omnes nûm pariter tanget censura, nec ulli
Parces, si paucis mens sit iniqua viris?
O DEVS, esto memor propriæ pietatis, & in nos
Ne mittas iræ fulmina sæua tuæ.

ECCLESIA PRO NOTICIA
DE Iorans, Sapient. 16.

O Pater, hunc titulû virtus tua magna meretur:
Semper enim patria tu pietate nites.
Tu DEVS es noster suavis, mitisq, bonusq, :
Sermo tuus verus, dogmata vera tua.
Omnia disponis clementer, & omnia dextrè
Dirigis, & rectè cuncta vigere facis.
Quòd si peccamus, miseros errore retractos
Quàm tua maiestas sit luculenta doces.

Sin

MEDITATIONVM.

14.

*Sin minus erramus, scimus nos esse fauore
Ac nutu ornatos praesidioq; tuo.
Te siquidem nouisse DEVM rerumq; parentem,
Iusticia est omni condecorata bono.
Iusticiamq; tuam complecti pectore puro,
Lucida directam pandit ad astra viam.*

POPVLVS PRO LIBERATI-

on orans, Iudic. 10.

Eheu nos miseros : pudet, ab pudet addere plura:
*Sed viciū nostrum commemorare decet.
Peccatis nostris te laesimus, optime diuūm :
Ante tuam faciem crimina nostra patent.
Nam, quia te Dominum foedis contempsimus ausis,
Intulimusq; tuo numina caeca loco :
Ecce rei meritū sumus omnes : nemo tribunal
Declinare potest, arbiter æque, tuum.
Redde igitur quicquid placet, & nos ritè coherce :
Censuraq; tua facta patrata preme.
Interea clemens auerte pericula mortis
Æterna, & solita nos pietate iuuat.*

SAMSON ORANS PRO IVSTA

in aduersarios vindicta,

Iudic. 16.

Rebus in afflictis Rex ô inuicte, Deusq;
Omnia qui sensu discutis acta tuo :

Quæso

LIBER PIARVM

Quæso, memento mej, sublataq; robora redde:
Redde mihi vires ingeniumq; meum.
Me DEVS exaudi, DEVS ô succurre roganti:
Nec rapiat præceps hæc mea vota Notus.
Ultio prompta meos, te vindice, subruat hostes:
Succumbat manibus dira propago meis.
Pro binis oculis mihi demptis fraude doloq;
Vna vindicta stirps scelerata ruat.

REX ASA ORANS PRO DIVI-
no præsidio, 2. Paral. 14.

SEu cœtu exiguo, turba seu deniq; grandi
Auxilium nobis suppeditare velis:
Vna eademq; tibi res est, DEVS optime, nanq;
In manibus virtus est operosa tuis.
Præsidio venias nobis, fortissime Regum:
Tu siquidem Dominus noster es, atq; DEVS.
In te speramus: te præside sumimus arma:
Tu reprobos poteris debilitare viros.
Ingentem petimus, non magno robore, turbam:
Multiplicem petimus parua caterua manum.
O DEVS, ô Patrone potens, hanc assere causam:
Nam cur mortalis te superabit homo?

REX IOSAPHA ORANS,
2. Paral. 14.

DVm cruce cõprimimur valida, curisq; malignis
Afficimur, fato conficimurq; graui:
Ad te,

MEDITATIONVM.

15.

Ad te, summe DEVS, pia cordis vota leuamus :

Nanq̃, vides quantum nostra querela valet.

Nos pius exaudi, nos & saluare memento,

Diuiuos titulos qui pietatis habes.

Quando ignoramus quidnam tentare decebit,

Consilijsq̃, carent pectora nostra bonis :

Hoc tantum superest, oculis ut ad æthera pansis,

Abs te deuota mente rogemus opem.

ORATIONCVLA IN AFFLICTI-

one, Tob: 3.

T*U DEVS es iustus, tu iudex optimus æqua
Iudicij recti dexteritate vales.*

Quicquid agis, clementer agis: veri q̃, tenacem,

Autoremq̃, boni te sacra corda sciunt.

O talis tantusq̃, DEVS, mea crimina dele:

Et memor esto mei, meq̃, benignus ama.

Ah ne vindictam tetro de crimine sumas,

Quo maculata mihi cæca iuuenta fuit.

Nec reminiscaris quæ sunt delicta patrata

Per me, perq̃, meum, carne iubente, genus.

ORATIONCVLA IN

Cruce, Tob: 3.

T*E quia, sancte DEVS, contempsimus, & tua iussa
Spreuimus, in nobis luxuriante malo:*

Hæc

LIBER PIARVM

*Hæc iccirco reos direptio vexat & angit,
Et nostrum inuadit sanna probrosa caput.
Externæq; sumus vaga facti fabula genti,
Genti quæ nescit nomen opusq; tuum.
Iustus es, & censura tua est æquissima : nosq;
Factorum merita conditione premis.
Nam declinantes stultè tua iussa verenda,
Arbitrio nostro fecimus omne nefas.
Nec te sincero venerantes pectore, vocis
Ætheriæ gratos hausimus aure sonos.
Ergò mihi fiat, fieri quodcunq; iubebis :
Atq; voluntatis sint rata iussa tuæ.
Spirituq; meo placidam concede quietem,
Possit ut optata mens mea pace frui.*

MANASSES ORANS PRO

peccatorum remissione,

2. Paral. 36.

P*Ecce aui Domino, Domino peccaui, & eundem
Delictis læsi criminibusq; meis.
En, miser agnosco culpam facinusq; patratum :
Voluitur ante oculos improba noxa meos.
O DEVS esto mihi clemens, peccataq; dele
Hæc mea : nam medicus tu meus esse potes.
Me miserum ne perde virum, ne perde iacentem
Densis in tenebris carceribusq; necis.
Quoduis tolle malum, quemuis expunge reatum,
Qui peccatores iustificare potes.*

Auspi-

MEDITATIONVM.

16.

*Auspicio cedat lato damnatio quæuis :
Et caput incingat gratia dia meum.
Eià age, da veniam, DEVS ô mitissime, lapso,
Crimina confiteor qui mea cuncta tibi.
Mortales etenim miseros audisq; iuuasq;
Conuersosq; tua propietate beas.*

IUDITHA ORANS PRO FOE- lici rerum successu, Iudith. 9.

Testamenta, DEVS, tua condecorare memento,
Promissumq; tuum constabilire para.
Consilium cordis tribuas & mentis acumen,
Desq; mihi sermo dulcis ab ore fluat.
Deniq; sic moderare meos, DEVS alme, labores,
Ut tua permaneat sanctificata domus.
Agnoscant autem tua gentes robora, quòd sis
Æternus Dominus, perpetuusq; DEVS.

IUDITHÆ ORATIVNCVLA in arduo negotio, Iudith. 13.

Robora confirma, DEVS ô mea: daq; labores
Communi eueniant utilitate, mei.
Respice quicquid agã, simul & mihi dirige dextrã,
Ut, quod proposui, perficiatur opus.
Ingere te mihi, magne DEVS: cœptumq; gubernã,
Ut sacra scribatur lux hodierna tibi.

MAR.

LIBER PIARVM
MARDOCHÆVS ORANS PRO
liberatione ab imminente peri-
culo, Hester : 14.

Percipe, summe Pater, querulo quas pectore voces
Edo : nec gemitus respue signa mei.
Placatus nobis esto, populumq, benignus
Cerne tuum, & lectum, quaeso, tuere gregem.
Luctus fac nostros in dulcia gaudia vertas,
Qui proprio nutu vertere cuncta potes.
Nos verò eximia tua nomina laude feremus,
In nostro donec corpore vita manet.
Ora igitur noli nobis concludere, digno
Te qui conamur concelebrare sono.

HESTERÆ REGINÆ ORA-
tiuncula pro liberatione,
Hester : 14.

Surge DEVS noster, nostrasq, capeffe querelas:
Afflictosq, iuua, summe Patrone, tuos.
Ingruit hora nocens & lamentabile fatum,
Tendunturq, tuo retia torta gregi.
O DEVS, ô Regum Rex inuictissime, cunctos
Victrici dextra qui superare potes.
Hostibus è diris nos erue : daq, salutem,
Ac animas nostras subtrabe, quaeso, neci.
Et, tua carminibus latis ut nomina pangam,
O mea sollicito corda dolore leua.

HIO-

HIOBI CONSOLATIO SVB

Cruce & afflictione,

Hiob. 1.

DAnte DEO lati bona si suscepimus, an non
 Tristia sumemus munera dante DEO?
 Ex utero matris perueni nudus in Orbem:
 Nudus & in tumultum mox properabo meum.
 Optima quæquæ DEVS donauit, & abstulit idem
 Iudicij recti iusticiæq; memor.
 Quod Domino placuit qui regnat in æthere vasto:
 Hoc rectè factum confiteatur homo.
 Sit nomen Domini benedictum, nobile, fulgens:
 Detur & aeterno gloria vera DEO.

ORATIONCVLA PRO LIBE-

ratione, Esaia 37.

Perfaciles præbe, DEVS optime, vocibus aures
 Nostris: & promptus paucula verba cape.
 Sanctos pande oculos, fortunamq; aspice nostram,
 Ac hominum cautus qualibet acta vide.
 Hostibus è rigidis nos eripe: vimq; relide
 Illorum, qui nos fraude doloq; petunt.
 Sic celebrem Regem te noscent omnia regna:
 Teq; colent vnum secula cuncta DEVM.

C

ORATI-

LIBER PIARVM
ORATIVNCVLA CONTRA
pertinaciam & securitatem,
Esaia 63. & 64.

Quid permisisti, DEVS, ut nos deuius error
A vera eriperet conspicuaq; via?
Cur indurari fecisti pectora nostra,
Ne nos ornaret religionis amor?
Quò timor ingenuus properauit & incluta virtus?
Quò pietas animi? quo veneranda fides?
Nos, pater, aspicio clementer: & omine dextro
Hæredes regni condecorato tui.
Tu DEVS es noster: miseri nos, terra lutumq;
Tu Rex es noster: nos tua turba sumus.
Sis igitur mitis, cæptumq; remitte furorem:
Crimina tuq; tuo nostra favore tege.

ORATIVNCVLA PRO AVXI
lio diuino, Hierem: 17.

Sanus ero, si me sanum, DEVS, esse iubebis:
Saluum si facies, verè ego saluus ero.
A pietate tua mea pendet vita salusq;
Nam mea tu solus gloria, laus & honor.
Te duce, firmus ero: duce te formidine nulla
Concutiar: nam me prouidus ipse regis.
Quòd si fortè mihi pœna exoriatur & angor,
Tu mihi præsidium spesq; salutis eris.

Qui

Qui

L

Me q

I

Aut

S

Arr

J

M

Indo

Sic e

Post

Me t

Ergo

Tu j

MEDITATIONVM.

18.

Qui me perturbant, hos tu confunde: nec ipse

Deflectam à verbo consilioq, tuo.

Me qui contristant, hos tu compesce: nec ipse

Dogmatis arguta voce carebo tui.

Aut auerte malos: aut contere prorsus eosdem,

Si placida nolint religionē regi.

Arripiat prauos animos contritio duplex,

Duplicis ut pœnæ cōditione ruant.

ORATIONCVLA PRO

vitaē emendatione,

Hierem: 31.

ME castigasti, DEVS: & reprehensio iusta

Erudijt mentem, te monitore, meam.

Indomitus veluti sine lege iuuenculus errat,

Dum vitulabundus per iuga verna ruit:

Sic ego lascivæ sectatus gaudia carnis,

Antetuli iussis dogmata falsa tuis.

Postquàm perdidici mores cognoscere mundi,

Iudicioq, tuo purius esse nihil:

Me tibi subieci DEVS optime, teq, rogavi

Vt mea lustrares flamine corda sacro.

Ergò meum conuerte animum, mentemq, serenam

Da mihi: nam te vno præsīde, iustus ero.

Tu siquidem meus es Dominus, meus atq, creator:

Idem tu vivis Rexq, Deusq, meus.

. C2

ORA-

LIBER PIARVM
ORATIVNCVLA SVSANNÆ

aduersus calumniam,

Daniel: 13.

O DEVS, æterno qui numine cuncta gubernas,
Et iustis oculis abdita cuncta vides:
Omnia qui nosti præsentia, quique futura,
Qui quoque præteriti temporis acta tenes:
Tu scis, tu cernis, mera quod mendacia dicant
Fraudes qui ponunt insidiasque mihi.
Cumque mihi semper fuerit mens conscia recti,
Et videam quales composuere dolos:
Opprimor ecce graui causa, fastumque proteruum
Sustineo: Usque adeo præualuere mali.
Alme DEVS, succurre mihi: linguasque dolosas
Destrue iudicio præsidioque tuo.

ORATIVNCVLA LEPROSI,

Matth: 8. Marc. 1.

Angor me mentis, languor me corporis urget:
Pectoribus resident gaudia nulla meis.
Hei mihi, quò vadam? totus me deserit Orbis:
Quis potis est medicus tanta leuare mala?
Tu, pie Christe, potes, si vis, me reddere mundum:
Tuque potes curas attenuare meas.
Christe, mihi succurre precor: succurre vocanti
Christe DEVS: felix què, bone Christe, iuuas.

DISCI-

MEDITATIONVM.

19.

DISCIPVLORVM ORATI-

uncula, Matth. 8.

INgruit aëreis tempestas horrida ventis:
Et furit interto vasta procella freto.
En, concussa graui nauis tremit anxia fluctu,
Sollicitosq; omnes cura molesta tenet.
Quis ferat auxilium? Rex ô Rex maxime Christe,
Erige te: morti turba propinqua sumus.

CENTVRIONIS ORATIUNCULA

pro famulo ægrotante, Matth. 8.

Non ego sum dignus, tanto non aptus honore,
Ut tectum subeas, optime Christe, meum.
Vnum dic verbum, magno quia robore polles:
Confestimq; potens expedietur opus.
Quiq; meus morbo famulus vexatur atroci,
Spes mea ceu spondet, te duce sanus erit.
Ipse meis quicquam quod si mandâro ministris,
Sollicito studio protinus illud agunt.
Te quantò citius rerum natura timebit,
Mandato ut fiant omnia, Christe, tuo.

CÆCI IUXTA VIAM ORAN-

tes, Matth. 9.

Cernere quàm gratū est Phœbej lumina vultus,
Atq; oculis clarum posse videre diem:
Tam nobis atrox res est & plena doloris,
Quòd nostros oculos nox tenebrosa premat.

C 3

Lumi-

LIBER PIARVM

*Lumina quis nobis reddet, tenebrasq; fugabit?
Visum quis medicus restituisse potest?
Hoc præstare decus potis es, Rex optime Christe:
In manibus siquidem sunt sita cuncta tuis.
Nate DEI viui, Davidis amabile germen:
Aspice nos miseros pro pietate tua.*

ORATIONCVLA PETRI NV- tantis super mare, Matth. 14.

*S*iccis dum pedibus freta per sublimia vado,
Nutantem infido deserit vnda gradu.
Christe iuua, pie Christe iuua: mihi porrige dextrā:
Serua me: pereo, me nisi, Christe, iuues.

CANANÆA ORANS, Matth. 15.

*S*ummi nate DEI, DEVS, ô Rex optime IESV:
Germine Davidis qui generatus homo es.
Tu miserere mei, simul & succurre vocanti,
Dulce meræ nomen qui pietatis habes.
Respice me, votumq; meum, pie suscipe IESV:
Et precibus iustis pondus inesse sine.
Si dapium micis saturantur sæpè catelli,
Concedas queso paruula dona mihi.
Non ego magna peto: quòd te decet, adde roganti.
Namq; rogare, meum est: attribuisse, tuum.

PVBLI-

MEDITATIONVM.

20.

PUBLICANVS ORANS,

Luc. 18.

PEccaui : piget & tædet conuexa tueri
Cæli : sed clemens, ô *DEVS*, esto mihi.

LATRO E CRUCE,

Luc. 23.

IN regnum optatum cùm veneris, optime *IESV* :
Propietate tua, quæso, memento mei.

STEPHANVS ORANS DVM

Lapidaretur, Act. 7.

OBruor : ast illis peccata remitte patrata :
Clementerq, animam suscipe, *Christe*, meam.

CHRISTVS ORARE DOCENS,

Matth. 6. Luc. 11.

LVcida, summe Pater, cui præbent æthera sedem,
Sanctum sic toto nomen in Orbe tuum.

Clara tui niteat maiestas inclyta regni,

Imperio ut subsint omnia regna tuo.

Omnibus in terris tua fiat dña voluntas,

Stellifera sicut dicitur esse domo.

Dimensum nobis nostrum da pane diurno,

Spiritus ut sano corpore sanus agat.

C 4

Errores

LIBER PIARVM

Errores alijs veluti dimittimus ipsi,
Debita sit nobis nostra remissa velis.
Effice ne violet nostras tentatio mentes,
Nostraq; ne cæca pectora fraude ruant.
Erue nos hostis rigido de iure maligni,
Et procul à nobis omne repelle malum.
Quod petimus, fiat: quia tu vinisq; vigesq;
Æternus Dominus, perpetuusq; DEVS.

CANTIO MARIÆ VIR- ginis: Luc. 1.

MENS mea diuino iandudum incensa calore,
Æterni Domini nomina sancta canit.
Spiritus atq; meus felici exultat amore,
Dum mihi seruator cernitur esse DEVS.
Aspicit ille suam famulam vilemq; ministram,
Et miseram patria pro bonitate iuuat.
Hinc omnis populi vox me feret vna beatam,
Humani generis semina donec erunt.
Nam mihi rem grandem Cælestis præstitit heros,
Sanctum qui nomen solus & vnus habet.
Cuius perpetuò durat clementia: cuius
Perpetuò decorat dextera fida pios.
Quem penes imperiū, penes est quæ summa potestas,
Et simul inuictæ robora dura manus.
Dissipat ille malos, coetus dispergit inanes
Pectore qui tumido verba superba crepant.
Detrahit

MEDITATIONVM.

21.

*Detrahit ille feros excelsa sede Tyrannos :
 Mansuetos animos sorte fauente beat.
 Dona pijs tribuit sublimia : deserit idem
 Prauos, quos mentis friuola cura trahit.
 Promissiꝫ, memor placidis nos excipit vlnis,
 Qui sumus Isacidae sancta propago domus.
 Hoc equidem patribus nostris promiserat olim
 Rex ille omnipotens, omnipotensꝫ, DEVS.
 Cuius honorificum nomen reuerenter amabunt,
 Qui fidei rectæ dogmata vera probant.*

SIMEON, Luc. 2.

*N*unc, DEVS alme, tuum solue ministerium
 Carcere corporeo.
 Daꝫ, mihi pacem, daꝫ, perenni
 Posse quiete frui.
 Nam tua verba meo, magne Patrone,
 Corde recepta manent.
 Luminibusꝫ, meis cerno salutem
 Cœlica ab arce datam.
 Missus enim Mundo CHRISTVS Iesus
 Munera pacis habet.
 Gentibus hic præbet lumen amicum,
 Eximiumꝫ, decus.
 Idem Israëlis gloria fulget,
 Conspicuusꝫ, nitor.
 Gratia, CHRISTE, tibi cum Patre summo,
 Flamine cumꝫ, sacro.

C 5

PRE-

LIBER PIARVM
PRECATIONES QVO-
TIDIANÆ.

PRO BONO DIEI
auspicio.

M Agne Pater, Cæli Rex inclyte, conditor Orbis,
Fac mihi lux isthac conuenienter eat.
Et mentem, linguamq, meam, vitamq, gubernas,
Vt tua pacato pectore iussa sequar.

AD CHRISTVM DO-
minum.

Disspellit nitidus tenebras lucifer umbras,
Soleq, lux fulgens exoriente datur.
Cordibus è nostris densas, ô Christe, tenebras
Excute per verbi lumina clara tui.
O Patrone potens, concede rogantibus, Vt nos
Protegat Angelici fida caterua chori.
Te mediatorem nobis præbere memento,
Nos iuuat Vt summi gratia dñi Patris.

VOTVM LABO-
rantis.

More ego dum solito mentem corpusq, fatigo,
Me rege præsidio, Christe benigne, tuo.

Tu

MEDITATIONVM.

22.

Tu nisi conatus nostros disponis & ornas,
Non facit officium mens ùe manus ùe suum.
Ætherio quòd si tu nos spiramine repleas,
E studijs nostris nobile surgit opus.
Ergò ades, & mecum, dulcissime Christe, labora :
Nam fortuna tua, stat mea tota, manu.

CONSECRATIO

mensæ.

OMnia qui sancto, Deus optime, numine pascis,
Pasce libens donis corpora nostra tuis.
Protegat & famulos tua nos sanctissima dextra,
Te Dominum ut verè pectora nostra colant.

ALIA MENSÆ CON- secratio.

OMnia qui pascis viuentia, maxime rerum,
Et genus humanum fautor amicus alis :
Esto pius nobis pastor, gratoq; fauore
Pronus nos decora qui tua membra sumus.
Serua animas nostras puri dulcedine verbi,
Et veris orna corpora nostra bonis.

GRATIARVM ACTIO pro victu.

Dicimus ore tibi grato, DEVS unice, laudem,
Corpora qui largo munere nostra foues.
Pasce

LIBER PIARVM

*Pasce etiam aeterno sacri nos neſtare verbi,
Degat vt in membris mens benè ſana ſuis.*

ALIA GRATIARVM

actio.

D*icimus, ecce, tibi meritas, pater optime, grates,
Qui nos fidus alis, mitis & vſquè foues.
Concede vt ſtudio te puro ritè colamus,
Noſtraq; ſint verbo dedita corda tuo.
Nam tu cum Nato & ſancto Spiramine regnas
Æternus Dominus, perpetuusq; DEVS.*

PRECATIO MERI-

diana.

E *Medio ſpargens ſua lumina Phoebus Olympo,
Exhibet humano commoda multa gregi.
Chriſte decus Cæli, Mundi ſol, maxime Chriſte,
Ingere peſtoribus dogmata ſancta pijs.
Solis vt ætherij tellus grato igne caleſcit,
Peſtora ſit vigeant Flamine noſtra ſacro.*

VOTVM VESPER-

tinum.

S*ol abit, & tenebras nox humida ſpargit opacas:
Nos, quæſo, illuſtra lumine, Chriſte, tuo.
Anſpice te Soles abeunt, redeuntq; ſuasq;
Continuant aptè noxq; diesq; vices.*

Chriſte

MEDITATIONVM.

23.

*Christe DEVS, stabiles animos tu redde tuorum,
Vt dulci exultent lucis amore tuæ.*

PRECATIO CVBITVM

euntis.

O Pater, omnipotens rerum seruator & autor,
Nocte sub hac tutor prouidus esto mihi.
Pelle procul Stygij fraudesq; artesq; Draconis,
Vt somno leni tempora noctis cant.

PRECATIO NO-

cturna.

E Vigilo, cedunt cum molli somnia, somno :
Vt legi inuigilem da, DEVS alme, tuæ.
Te sine, turbatur tenebris sapientia nostra :
Te sine, mens mæsto victa sopore iacet.
Mortales igitur miseros, ô summe creator,
Diuini radijs Flaminis, oro, iuues.
Spiritus, ecce, tuus nostri est medicina doloris :
Fonte vel hoc uno gaudia vera fluunt.

EVCCHARISTICON

in DEVM.

Pectore sincero summum celebrate parentem :
Atq; hilari verum voce sonate DEVM.
Hoc opus in primis sanctum est : hoc utile cunctis,
CHRISTI qui dici viuida membra volunt.
Grande

LIBER PIARVM

Grande DEI Numen sanctorum corde quiescit,
Et placidos motus sensaq; recta creat.
Nobilis inde fides oritur, fideiq; potestas,
Quæ facit ut resonent carmina sacra pij.
Carmina sacra pij meritò resonare laborant:
Debetur vero gloria tanta DEO.
Nam DEVS est solus vitæ dator atq; salutis:
Auspicio CHRISTI dat Pater ista bona.
Qui sine præsidio CHRISTI se sperat ad astra
Venturum, in Satanae squalida regna ruit.
Propterea CHRISTVM mediatoremq; ducemq;
Et cum Patre DEVM, nostra Thalia canit.
Surgite magnifici proceres, patresq; verendi:
Surgite vos iuuenes, Pieridumq; chori.
Surgite matronæ præstantes, surgite Nymphæ,
Vestraq; sublimi pandite corda DEO.
Aspicite inuictum Regem, summumq; monarcham,
Quem Dominum agnoscunt sydera, terra, fretum.
Hic est ille, bonos æquo qui iure tuetur
Patronus clemens, munificusq; pater.
Hic est ille, malos rigida qui lege coercet
Iratu iudex, terribilisq; DEVS.
Ut DEVS est facilis studio votoq; piorum,
Prauorum incepto sic solet esse grauis.
Quin igitur mecum felix Ecclesia surgis?
Agnoscisq; DEI nomina sancta tui?
Lator & exulto quoties me Spiritus urget
Ætherius magnum glorificare DEVM.

Præci-

MEDITATIONVM.

24.

Præcipue verò nunc ardua iubila tollo,
 Sentio dum vini robora magna DEI.
 Ille meam decorat vitam mærore repulso:
 Ingenij renouat lumen & ille mei.
 Ite procul curæ mordaces, ite querelæ:
 Fortunæ nostræ est portus & aura DEVS.
 Nobile formetur dulci testudine carmen,
 Doctis quæ fidibus condecorata sonet.
 Auratæ accedant citharæ, quæ pectora culta
 Dulcisonis modulis exhilarare queant.
 Quicquid terra fouet, quicquid versatur aquarum
 Gurgite sub liquido, quicquid Olympus habet:
 Illud honorati lætetur amore Patroni,
 Atq; creatorem laudet ametq; DEVM.

AD IESVM SER-

uatorem.

O Quàm dulce tuum, IESV mitissime, nomen,
 Qui medijs reficis pectora mæsta malis.
 Vt rosa constrictum cor matutina relaxat,
 Languenti sices tu medicina mihi.
 Tu medicina mihi suavis, suauissime IESV:
 Rebus in aduersis, te Duce, victor ero.
 Abs te proueniunt æterna gaudia vitæ:
 Vitaq; præsidio nostra beata tuo est.
 Hoc ego dum meditor munus, dulcissime IESV,
 En, mihi cor totum flagrat amore tui.

Hoc

LIBER PIARVM

Hoc in amore mori certum est : mors illa beata,
CHRISTO animas nostras quæ sociare potest.

DE COMETARVM

frequentia.

Æthere sublimi quare tam sæpè Cometæ
Fatali apparent lumine terribiles ?
Quid notat hic ignis ? quid signat noxia flamma ?
Quid facies Cæli tam truculenta docet ?
Non ego sum tantus, non sunt mihi muneræ tanta,
Qui decreta quæam prodere mira DEI.
Si tamen est licitum mysteria pandere pauca,
Pectoris, en, promptus sensa recludo mej.
Terras atq; fretum cælestis territat ira,
Ira timenda malis, non metuenda bonis.
Regna gemet, populus murmur dabit, arduus æther
Mugiet, & passim lis inimica strepet.
Magno languescet mærens Ecclesia luctu :
Tantus erit gemitus, tam dolor acer erit.
Magno tabescet nutans Respublica lapsu :
Usque adeò proprio robore fracta ruet.
Nemo DEI fugiet dextram, qui mente dolosa
Instructus prauum comeditatur opus.
Hei mihi, cur multos vario stratagemate iustos,
Conniuente DEO, turba profana premet ?
Territa mens refugit miseros euoluere casus
Mortalis vitæ, luctificosq; dies.

At

At

Ele

No

O

S

Et

Sis

Et

D

Tu

M

MEDITATIONVM.

25.

*At tu, summe DEVS, cohibe crudelia fata:
Et serua Reges magnanimosq; duces.
Electisq; tuis da veræ munera pacis,
Quodq; nequit Mundus suppeditare bonum.
Nos tibi pro meritis placidissima vota feremus:
Seruiet & laudi nostra Camæna tuæ.*

† †

†

*ODÆ SOLENNES, QVAS
IPSE AVTOR AD HARMO-
nias testudineas, & citharæ con-
centus, decantare con-
suevit.*

*AD DEVM PA-
trem.*

S Tirpis humana Pater, & creator
Omnium rerum, simul & salutis
Et meæ vitæ decus, & meorum
Cura laborum.

*Sis mihi fidus misero Patronus
Et gubernator vigilans, dolorum
Dum premor fluctu grauiusq; vexor
Obuius undis.*

*Tu meam doctis poteris leuare
Motibus cymbam, Boreæq; duri*

D

Mur.

LIBER PIARVM

Murmur horrendum benè mitigare
Solus & vnus.

Namq; tu regnas DEVS, & perenne
Est tibi nomen: tibi sunt ministri
Angeli sancti: tibi seruit vnj
Totus Olympus.

AD CHRISTVM SER-
uatore.

O CHRISTE, qui me presidio iuuas
Forti, nec vnquam me miserum orphanum
Durus relinquis: quàm potenti
Me regis vsquè fauore, & vsquè.
Submitto totum me tibi: me tibi
Trado ministrum: tu mihi dexteram
Præbes benignam, meq; sano
Consilio placidus gubernas.
Haud nescius sum quàm tua bonitas
Felix nitiscat, qui cupis & iubes
Vt ocio turpi relicto
In studijs licitis moremur.
Cognosco quàm me diligis & foues
Clemens patronus: nec sinis vt ruam
Fato nocenti, Dæmonumq;
Insidijs vapidis petitus.
Hæc causâ cogit me, rationibus
Æquis vt ad te confugiam fide
Firma,

Quo

S

Qui

Don

Cam

MEDITATIONVM

26.

*Firma, DEVS qui cum Parente,
Flamine & aetherio, es perennis.*

*Quod restat ergò, sanguine me tuo
Munda vocantem, Nate DEI, DEVS:
Et mortis extrema sub hora
Me sociare tibi memento.*

AD SPIRITVM

sanctum.

*S*ummi parentis lucide Spiritus,
Reple tuorum corda fidelium:
Tuiq; amoris fac perennes
Igniculos in eis micare.

Qui linguarum multiplici sono
Sparsas per Orbis cognita climata
Gentes, potenter congregasti
In fidei placida unitate.

*Donante CHRISTO, tu monitor venis
Doctorg; noster rebus in omnibus,
Quas scire debent ad salutem
Pectora sancta tibi dicata.*

*Cantamus ergò carmine te sacro,
Qui Trinitatis tertia diceris
Persona, nec non Unitatis
Vnius vigor & potestas.*

Dz

PRO

LIBER PIARVM

PRO PACE.

Rerum creator omnium,
DEVS deorum maxime,
Pacem dato nobis tuam,
Vt dextera tuti tua
Tibi canamus gloriam.

Nam nemo viuit aut viget
Te præter, ô Rex optime,
Qui nos queat defendere:
Tu nempè noster es Pater,
DEVS q̃ noster vnicus.

O corda nostra cœlico
Comple benignus munere,
Flatusq̃ sancti robore,
Ne Dæmonum fracti dolis
Dirum ruamus in scelus.

Peccata qui volens amat
Turpiq̃ gaudet crimine,
Ab Angelis contemnitur
Bonis, remissio nisi
Per gratiam fiat DEI.

DEVS suos ab omnibus
Mundare sordibus potest:
CHRISTI cruore viuido
Procedit hæc serenitas
Iucunditasq̃ libera.

Nam

Hæc

In p

Qui

Vid

Nam

MEDITATIONVM.

27.

Nam nostra sanctus Spiritus
Cum corda nutu cœlico
Mouere conatur, Patris
Sentimus omnes gratiam
Et Filij clementiam.

Hæc Trinitatis æquitas,
Et Vnitatis claritas,
Mentes fidelium bonas
Aduersus omnes inferos
Sustentat omni tempore.

In pace nos ergò tua,
Potens DEVS, quiescere
Deposcimus, ne retia
Curramus in nocentia
Mortis dolosq; Dæmonum.

Qui solus es fortissimus,
Qui solus inuictissimus,
Aduersus hostium minas
Defende nos seruos tuos,
Firmamq; da constantiam.

Videte, quàm clemens DEVS
Omnes iuuat, qui pectore
Fido preces fundunt pias.
Huic sit perennis gloria,
Et laus per omne seculum.

D 3

PRO

Nam

LIBER PIARVM
PRO ILLUMINATIONE

Spirituali.

O DEVS, lucis dator & creator,
Ore qui CHRISTI cupis esse notus
Gentibus terræ, populisq; cunctis
Totius Orbis:
Cordibus nostris radios potentes
Spiritus sancti pius infer: atq;
Nos tuum castæ rege veritatis
Lumine cætum,
Verba sublimi tua luce fulgent,
Et pios ducunt animos ad altas
Cælitum sedes, tribuuntq; blandæ
Munera pacis.
Pelle fallaces igitur tenebras,
Et feras larvas Stygij Tyranni
O DEVS pulsa, veterisq; robur
Frange Draconis.
Surge, quid torpes generose sanguis?
Fac DEO vero placide acquiescas.
Summus hic Rex est, hominesq; clara
Luce gubernat.

PRO REGE, REGINA, REGIA SO-
bole, & statibus Regni Daniæ.

O DEVS qui Rex Dominusq; summus
Omnium es Regum: placidus capeſſe

Verba

MEDITATIONVM.

28.

Verba quæ fundo, mea nec repelle

Candida vota.

Danicum Regem nitido fauore

Mitis exorna, celebriq, nostram

Luce Reginam decora, atq, eorum

Protege stirpem.

Da viris doctis benedictionem

Cælicam, serua populos & omnes

Incolas Regni, statibus benignus

Omnibus est.

Omnibus fulgens tua sit voluntas,

Vt tibi puris animis probemur,

Et tuum nomen studio modesto

Ritè colamus.

Templa te cantent, resonent Lycæa:

Quippè tu regnas Deus vnus, atq,

Imperas: tu das, adimisq, solus

Regia sceptrâ.

Tu decus mentis, sapientiamq,

Prosperos casus, & honesta legum

Iura das: amplo siquidem nitescis

Munere diues.

Dives & terra, pelago, poloq,

O DEVS: fœlix, tua qui beata

Iussa sectatur, memoriq, verba

Mente reponit.

D 4

PRO-

Verba

LIBER PIARVM
PRO ECCLESIA
fidelium.

O Trinitas purissima,
Et unitas amplissima:
Tu summus es Rex, & DEVS
Inuictus omni seculo.

Nil tam graue est & arduum,
Quod non tuæ potentia
Substet: tuis nam nutibus,
Creatæ aguntur omnia:

Sol, Luna, Stellæ, sidera,
Et spiritus parent tibi:
Parent tibi terra & mare,
Et quicquid vspiam viget.

Tu talis & tantus DEVS,
Ecclesiam sanctam fove
Nutu tuo atq; cælici
Synceritate dogmatis.

Verbum sacramentis tuum
Coniunge puris, ut pij
Vero fruantur munere,
Fideq; viuant florida.

Cedant doli fanatici,
Cedant strophæ sophistici,
Cedant furores Turcici,
Cedantq; vafri dæmones.

Nam summus es Rex & DEVS
Inuictus omni seculo,

O Tri-

MEDITATIONVM.

29.

O Trinitas purissima,
Et Vnitas amplissima.

AD DEVM GRATIA-

rum actio.

MENS DEVM lauda mea sempiternum,
Et sonum gratum celebri Patrono
Ede testudo, varijs bonisq,
Callida, nervis.

Hic enim Rex est hominum, Paterq,
Optimus, qui nos iuuat & beato
Sustinet verbo: DEVS hic in alto
Regnat Olympo.

Fidus hic fulget simul atq, verax:
Neminem fallit, sed amanter omnes
Candidas mentes fouet, & potentj
Lege tuetur.

Lege pupillos viduasq, recta
Munit, & cætus miseros benigna
Dextera ducit: reprobosq, firmo
Iure coërcet.

Principis tanti imperium carebit
Fine: nam semper Deus hic perennis
Vixit, & viuit, reliquoq, clarus
Tempore viuet.

Blanda testudo, fidibus remissis
Subtice: nam quis poterit Parentis
Optimi laudes satis, atq, mira
Facta sonare?

D 5

AD

Tri-

LIBER PIARVM
AD CHRISTVM SER-

uatorem.

STirps optimi DEI, DEVS,
Fili Mariæ Virginis,
Fidelium Rex maxime,
IESV patrone: in hoc meum
Cor te tuo Flatu moue,
Fœliciterq; permane.
Nam te meum desiderat
Pectus: sitit te mens mea,
O CHRISTE, qui suauissimum
Præstas pijs solatium,
Quos cura torquet & dolor,
Et seculi molestia.
Veni ergò IESV candide,
IESV veni dulcissime,
Et spiritu præcordijs
Infunde te meis sacro.
Nam terra ut undis arida
Blandè fouetur mollibus:
Sic muneris dulcedine
Tui peto fouerier.
Tu nempè robur es meum,
In grandibus periculis:
Tu turris inuictissima,
In anxijs doloribus.

AD

AD CHRISTVM, PRO SANCTI

amoris inspiratione.

Quantum pudica sponsa
Sponsum suum venustum
Amat: tui fauore
Tantum mea hæc calefcit
Anima, ô benigne IESV
Meum unicum leuamen.
Et sponsus ut fidelis
Sponsam suam pudicam
Per coniugale votum
Complectitur fouetq̃:
Sic & tui calore
Verbi meam peruris
Mentem, tuoq̃ flatu
Meas cremas medullas,
Ut cor meum suauj
Libidinetur aura
Legis tuæ. Voluptas
Hæc me, precor, prehensum,
Hoc dum morabor Orbe
Inter graues dolores
Et anxios labores,
Totum occupet voretq̃.
Nam, cui tuos amores
Amabilesq̃ flammæ,
O Christe Nate summi

Dei,

LIBER PIARVM

Dei, patrone noster,
Immittis, ille vani
Fraudes dolosq; tetros
Mundi nihil moratur:
Sed in tui calor
Dulcedine & vigore
Lætatur usque & usque,
Prorsusq; carne spreta
In te mori præoptat,
Vt Spiritu nitescens
Cælo locetur alto.
Quanta ô beatitudo
Fueri amore sancto,
Et fata post suprema
Faciem DEI videre?
Fac ergò, Christe IESV,
Tui ut benigni amoris,
Et nunc & omne in ævum
Sim gratia repletus:
Tu nam Deus perennis
Cum Patre, cumq; sancto
Flatu, imperas, & unus
In Trinitate regnas.

DE STUDIO

virtutis.

Nil virtute potest homini contingere maius:
Nam vis mortales copulat illa DEO.

Tollito

MEDITATIONVM.

31.

Tollito virtutis studium morumq; nitorem,
Protinus emerget lurida barbaries.
Quiq; homo iam fuerat, probitatis luce relictæ
Indelibatæ, bellua turpis erit.

AD SPIRITVM

sanctum.

Spiritus summi Patris atq; Nati,
O DEVS, pura rege corda luce
Nostra: nec pressas animas supremo
Tempore linque.

Nos foue verbo miseros potenti:
Et pios motus, simul & calores
Mentibus nostris, velut ignis ardens,
Ingere castos.

Nempè tu mentes hominum piorum
Gaudio dulci reficis: docesq;
Quàm potens in nos sit amœna summi
Gratia Patris.

Cantibus nostris igitur sonamus
Te Patris Natiq; vigor perennis,
Qui bonos cœtus sacer aduocatus
Iungis & ornas.

DE DEI IN HOMI-

nes amore.

Sit licet indomito traiectus amator amore,
Et veneris totus ferueat igne sua:

Non

LIBER PIARVM

Non tamen ille potest tanto flagrare calore,
Dilectamq; suam tanta adamare fide:
Quanto animas nostras complectitur ipse favore
Optimus, æternus, munificusq; DEVS.
Et quis adhuc dubitat cur missus ab æthere summo
CHRISTVS pro nobis victima factus erat?
Cum sponsi æterni tantos contemplor amores,
Mundi delicias arbitror esse nihil.
Munde immunde, vale: mihi tu, dulcissime IESV,
Afflicto requiem suppeditare potes.
Si sine te fuero, vita hæc certissima mors est:
Sin tecum fuero, mors mea vita mera est.
Mors mea vita mera est solo te, Christe, datore:
Principe sub tanto quàm mihi dulce mori?

DE HOMINIS EXITV AB hac mortali vita.

Cum moriar, massamq; meã mens libera linquet,
Corpus ut hoc luteum est, sic ego pulvis ero.
Dissociabuntur per mortem frigida membra:
Et nihil hoc fiet, quod fuit antè nihil.
Hoc ita procedet: nam Mortis tantus amaror,
Viribus ut soluat corpora cuncta suis.
Mens mea cum Christo viuet, semperq; vigebit:
Christus enim sancti vita beata gregis.
Hic animas nostras potis est seruare benignè:
Has etiam placidè lætificare potest.

Nec

MEDITATIONVM.

32.

Nec tamen hoc semper corpus tellure premetur,
 Subq̃ solo gelido triste iacebit onus :
 Sed veluti cineres vbi commiscentur arenæ,
 Artifici surgunt splendida vitra manu :
 Puluere sic nostri clarissima membra resurgent
 Sub manibus magni viuificata Dej.
 Tunc ego cum Christo sapiens iustusq̃ nitescam,
 Hisq̃ meis oculis ipse videbo Deum.
 Ergò tibi grates soluo dulcissime Christe,
 Christe Deus qui das munera tanta mihi.
 Lustrabo faciemq̃ tuam vultumq̃ serenum,
 Quando relinquentur cæca sepulcra mihi.
 Christe veni, citò Christe veni, dextramq̃ potentem
 Exere : tu solus me releuare potes.
 In tumultum paruum ponatur vile cadauer :
 Tu conserua animam, Rex generose, meam.
 Tempus ad optatum dulcem mihi cede quietem,
 Inq̃ tuo fac me viuere posse sinu.
 Lætus vt exurgam, da Rex mitissime IESV :
 Et pietate tua crimina nostra tege.
 Nam cum Patre tuo, simul & Spiramine sancto,
 Vnus es, & verus, perpetuusq̃ DEVS.

